

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto oszczędnościowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marji 32. Tel. 55. Skrz. poczt. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Reklamę umieszczają redakcja nie bierze.

CENY OGŁOSZENI: Za wiersz milimetry, przed tekstem 50 gr. W tekście 40 gr. za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 150. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonjalne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i specjalnych cenę 25 proc. drożej. Ogłoszenia składowe, fantazyjne, wywrotki i bilansowe o 50 proc. drożej.

U źródeł kryzysu.

Badania nad przyczynami i ewolucją przesilenia gospodarczych — tak aktualne w dobie obecnej — związane są ściśle z badaniami ruchu cen, oraz przemianami zachodzącymi wśród czynników koniunkturalnych. Zmiany koniunkturalne zachodzące bowiem w życiu gospodarczym znajdują swój wyraz zewnętrzny w pierwszym rzędzie w wahanich cen. Okresy przesilenia i depresji charakteryzują się mniej lub więcej silną zniżkową tendencją cen, podczas gdy okres pomyślności wyraża się raczej w zwykłym ruchu ogólnym ich poziomu. Wniknięcia do istotnych przyczyn wahań cen, oraz ich określenia stanowią przeto podstawę wszelkiej diagnozy gospodarczej i pozwala opracować pozytywne wskazania, umożliwiające walkę z kryzysem.

Dotychczas niestety trafne diagnozy i podarce nie należą do rzadkości i są zazwyczaj jedynie diagnozami częściowymi. Mimo niejednokrotnie trafnego podejścia do przedmiotu i słusznej analizy tej czy innej dziedziny życia gospodarczego, badacze skierowali całą swą uwagę jedynie na pewien określony wycinek życia gospodarczego. Stąd wiele błędnych diagnoz i nieżyłowych programów gospodarczych oraz t. zw. praw ekonomicznych, które co najmniej w części są bezcelne.

Ostatnio pojawiać się zaczynają w nauce gospodarczej nowe poglądy, przenoszące badania ekonomiczne na szerszą płaszczyznę. Wyrazem tych nowych poglądów w polskiej literaturze ekonomicznej jest np. niedawno opublikowana praca polskiego publicyście gospodarczego dr. Romana Battaglia p. t. „Wahania cen i ich przyczyny”. Praca ta niewątpliwie odbiega od dotychczas znanych schematów badań naukowych nad problemem cen. Przed sformułowaniem własnych poglądów, autor poddaje gruntownej analizie wszystkie ważniejsze teorie teoretyczne cen. Każdej z nich wyznacza określone miejsce w ramach ogólnych zjawisk koniunkturalnych, określa jej istotę, oraz zasięg działania. Wyliczając w ten sposób przeszło 20 teorii cen, klasyfikuje je na teorie czysto ilościowe, pseudo-ilościowe, neo-ilościowe, psychologiczne, towarowe teorie oparte o oddziaływanie świadomego pierwiastka ludzkiego, teorie czysto psychologiczne, polityczne, socjalne i teorie siły wyższej.

Już same kryteria na podstawie których przeprowadzona jest klasyfikacja autorowi, świadczą o oryginalności poglądów autora. Originalność ta wyraża się szczególnie silnie w części syntetycznej pracy. Autor wskazuje, iż bez względu na to, w jakim stopniu prawdziwość ewolucji gospodarczej obserwowanej przez teorie szkoły klasycysto-liberalistycznej faktycznie istnieje, nigdy nie jest ona kwitowana i trwała. Wszelka prawdziwość gospodarcza jest — w całym tego słowa znaczeniu — względna i czasowa. Obok czynników endogenicznych bowiem, którą to nazwę określa autor czynnik wewnętrzno-gospodarczy, t. zn. obrót wewnątrz, pieniężny, oraz bierno i biologiczne reakcje ludzkie na zjawiska gospodarcze — działają stale czynnik egzogeniczny, czyli gospodarczy w postaci siły wyższej, a więc siły natury, przejawów dzikiej działalności, o charakterze półkoczowniczym, a wreszcie w postaci wórczych i patologicznych przejawów dzikiej działalności. Te właśnie czynniki poza-gospodarcze, oddziałujące pierwiastkowo i aktywnie na bieg spraw ludzkich, niemożliwiają występowanie ścisłej prawdziwości gospodarczej.

Rezultat ten sam w sobie prosty — polega na dalekiej konsekwencji. W pierwszym rzędzie nakazuje on szukać

przyczyn kryzysu nie w jednym, czy w kilku momentach obecnej sytuacji, ale nakazuje uwzględnić obok wszystkich momentów gospodarczych także i przede wszystkim czynniki pozagospodarcze. Ponieważ ponadto wyłącznie czynniki pozagospodarcze stanowią pierwotną

przyczynę wahań cen i przemian koniunkturalnych, przeto ograniczenie ich działania do minimum, na rzecz czynników wewnętrzno-gospodarczych, winno być sprwadzić stan możliwej równowagi gospodarczej.

Poglądy dr. Romana Battaglia wymagają jeszcze dalszej rozbudowy, stanowią jednak niewątpliwie zaczątek nowych metod badań gospodarczych. W. P.

Fragment autportretu poety. Ze zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie.

STANISŁAW WYSPIAŃSKI (1869 - 1907)

Po trójcy trzech naszych wielkich poetów, który przeszłość Polski uwiecznił w genialnych wizerach swych dramatów, podobnie jak Matejko w obrazach. Będąc zarazem malarzem, był uczniem Matejki i pod jego wpływem zaczął tworzyć. Z licznych jego dramatów najbardziej znane i popularne są: „Wesele”, „Noc listopadowa” i „Warszawianka”, które są stałym repertuarem scen polskich. Z prac jego malarzskich najslawniejszą jest polichromia kościoła Franciszkanów w Krakowie. W kodzie listopada roku ub. cała Polska arcydzieło obchodziła 25-lecie śmierci Wyspiańskiego.

Włochy zmierzają do aneksji Albanii

Sensacyjne wystąpienie Jugosławii w Londynie.
Londyn. — W kołach urzędowych w Londynie panuje poważne zaniepokojenie z powodu sytuacji w Albanii. Mianowicie wczoraj poseł jugosłowiański w Londynie Dziuric oświadczył oficjalnie w Foreign Office, że Jugosławia posiada wiarygodne informacje, iż Włochy przygotowują aneksję Albanii pod pozorem zaproponowanej Albanii unii celnej z Włochami. Wobec niemożności spłaty zaciągniętych przez Albanie pożyczek włoskich, nacisk Rzymu idzie w kierunku anulowania tych długów wzajemnie za unię celną z Włochami. Polityka włoska kierowana przez barona Alois, który jest twórcą sojuszu albańsko-włoskiego, zawartego w Tiranie 1927 r., konsekwentnie dąży do protektoratu Włoch nad Albanie.

Ponieważ integralność terytorjalna Albanii, poręczona przez Wielką Brytanie, Francję, Włochy i Japonie w r. 1912 przewiduje w artykule 2 możliwość zwrotu się Albanii o pomoc militarną do Włoch, Jugosławia obawia się puczu włoskiego w Tiranie i zdetronizowania króla Zogu, który opiera się naciskowi Włoch, a to dla spowodowania zastosowania artykułu 2-go, odnośnego traktatu gwarancyjnego. Dziuric oświadczył dalej w Foreign Office, że Jugosławia nie uzna unii celnej albańsko-włoskiej i będzie przeciwko niej ostro protestowała. Jugosławia wzywa Wielką Brytanie do zwrotzenia uwagi Włoch celem zapobieżenia konfliktowi, który może podważyć pokój na Bałkanach.

Rozprawa apelacyjna

Warszawa. — Na wtorek wyznaczony był w sądzie apelacyjnym proces o wypadki w Alejach Ujazdowskich w dniu 14 września 1930 r. Sprawa rozpoczęła

się z półgodzinnym opóźnieniem. Na ławie oskarżonych zasiadli: uwieczniony w pierwszej instancji b. poseł z PPS, Józef Dziegielewski, co do któ-

rego prokurator wniósł apelację, domagając się wyroku skazującego oraz b. poseł Edmund Chodyński i redaktor „Pobudki” Marjan Synowiecki, skazani na 4 lata, Jan Byliński, Władysław Rogulski, Józef Kuski, skazani na 2 lata przez sąd okręgowy.

W skład trybunału wchodzi sędzia Gacek jako przewodniczący oraz sędziowie Kulikowski i Krassowski. Oskarżenie wniósł wice-prokurator Grabowski, obronę oskarżonych stanowią adwokaci Berenson, Benkiel, Rudziński, Honigwill, Grański, Gacki, Stopnicki. Na rozprawę obrona powołała 8 świadków; oskarżenie nie powołało żadnych.

Na wstępie rozprawy okazuje się, że nie stawia się tylko oskarżona dr. Budzińska-Tylicka. Jej obrońca adw. Sterling składa świadectwo ze szpitala Dzieciątka Jezus, z którego wynika, że p. dr. Budzińska-Tylicka przebywała w szpitalu od dnia 17 ub. miesiąca i że przeszła dość poważną operację karkunku na nodze. Obrońca wniósł o odroczenie rozprawy.

Poza ten sąd odczytuje podanie, złożone przez osk. Budzińska-Tylicka, w którym prosi ona również o odroczenie rozprawy, gdyż pragnie w niej sama wziąć udział, mieć możność udzielenia wyjaśnień i zabrania głosu w ostatnim słowie.

Prokurator Grabowski żąda rozpoznania sprawy twierdząc, że obecność oskarżonego na rozprawie w sądzie apelacyjnym nie jest konieczna.

W odpowiedzi na to adw. Sterling do wniósł, że obecność oskarżonego w sądzie nie oskarżonej nie jest konieczna, ale w razie, gdy ten oskarżony żąda obecności na rozprawie, to jego prawo nie może mu być odebrane. Obrońca mówi, że sąd obowiązany jest sprowadzić na rozprawę nawet oskarżonego, przebywającego w więzieniu, o ile on sobie tego życzy i jeżeli więzienie znajduje się w tem samym mieście, co sąd apelacyjny, tembardziej nie może być odmówione prawo udziału w rozprawie oskarżonej, która znajduje się na wolności, a tylko z powodu choroby nie mogła stawić się w terminie.

Sąd po naradzie przychylił się do wniosku obrony, postanowił sprawę odroczyć.

Pod znakiem kampanji rewizjonistycznej.

Paryż. — Nowy rok zaczął się pod znakiem kampanji rewizjonistycznej, która do pewnego stopnia poruszyła opinię francuską, ale nie wywołała żadnej reakcji, a raczej spotkała się z aprobatą kół lewicowych.

Szczególną uwagę zwrócić należy na fakt, że żadne pismo francuskie nie wystąpiło dotychczas z protestem przeciwko codziennym urzędowym i coraz głośniejszym enuncjacjom prasy niemieckiej przeciwko granicy zachodniej Polski. Prasa francuska ogranicza się do dość szczegółowego wyłożenia tezy niemieckiej powstrzymując się od komentarzy.

„Echo de Paris” we własnym telegramie berlińskim streszcza punkt widzenia rządu niemieckiego z którego wynika, że bezpieczeństwo może być uzyskane tylko po rewizji klauzuli terytorjalnych traktatu wersalskiego. W tem samym jednak piśmie Pertinax, nie zaprzeczając logice rozumowania niemieckiego, że po uzyskaniu równości zbroń i nie załatwieniu sprawy bezpieczeństwa nadezła teraz pora wystąpienia z pretensjami aneksji terytorjalnych, ostro atakuje Herriots, że broniąc kontraktów w defekcie zobowiązań finansowych wobec Ameryki, zlekceważył kontrakty, wiążące Francję z państwami Europy środkowo-wschodniej, udzielając Niemcom równości zbroń bez porozumienia się ze wschodnimi sojusznikami. „Figaro” zamieszcza ważny artykuł

